

Štev. 7.

V Ljubljani, 1. malega srpana 1908.

Leto IX.

Slovenska zemlja.

Tam, kjer Triglav ponosni naš kraljuje,
kjer val Jadranskega morjá šumi,
kjer štajerskih goric se kras dviguje,
kjer dol in brdo Soče hlad poji,

kjer Krás zakriva čudovite hrame,
kjer Drava, Sava tek imata svoj:
tam zemlja je, krasote polna same,
slovenski svet je tam, tam dom je moj!

K oblakom naših gor kipé vrhovi,
iz jezerskih vodá njih sneg blesti,
ob belih cestah naši so domovi,
iz hladnih gajev lipé cvet dehti.

Oklepa vinskih gričev pas obzorje,
beli se iz zelenja rodna vas,
in plodno njivo kmet veselo orje,
bogát je zrna zlati žitni klas.

V temò zemljé zaklade zakopane
na dan izkapa čvrsta naša dlan.
Kjer prime roka, tam bogastvo vstane,
uspeh duha je delu darovan.

Ponosná naša so slovenska mesta,
kjer znanosti, umetnosti goje,
stoje nezrušno kot ljubezen zvesta,
ki v nji za dom nam srca plamené.

Ta krasna zemlja, naša last' edina,
budi nam v dušah slavospev razvnet:
Bog čuvaj te, slovenska domovina,
ti sveti naš, ti naš slovenski svet!

E. Gangl.